

[Miljøministeren]

skabt et godt grundlag for udnyttelsen af vore vandressourcer.

Da det vil være nødvendigt at foretage konsekvensændringer i vandløbsloven, miljøbeskyttelsesloven, ferskvandsfiskeriloven og vejlovgivningen, har jeg fundet det rigtigt at samle disse ændringer i et særligt *lovforslag om ændring af forskellige lovbestemmelser i anledning af forslaget til lov om vandforsyning m. v.*

Samtidig har jeg fundet det naturligt at foreslå enkelte mindre realitetsændringer i henholdsvis vandløbsloven og miljøbeskyttelsesloven.

Med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne, der ledsager lovforslagene, skal jeg anbefale lovforslagene til folketingets velvillige behandling.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg skal herved tillade mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om støtte til miljøinvesteringer.

(Lovforslag nr. L 145).

Loven om støtte til miljøinvesteringer trådte i kraft den 1. april 1976. Loven åbner mulighed for, at virksomheder, der er etableret før miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden, kan få støtte til projekter, der medfører en væsentlig reduktion af virksomhedernes forurening.

Miljøkreditrådet har i sin årsredegørelse for finansåret 1976/77 indstillet, at loven ændres således, at rentenedslag udgår som støtteform og erstattes med et 25 pct.s direkte investeringstilskud. Dette svarer til den gennemsnitlige kapitalværdi af det i dag gældende rentenedslag på 6 pct. p. a. Landbrugsrådet og Industrirådet, der er repræsenteret i miljøkreditrådet, har endvidere i direkte henvendelser til mig anbefalet denne lovændring.

Erfaringerne har vist, at støtte i form af rentenedslag ikke har haft den tilsigtede virkning. Således har en stor del af de ansøgere, der har fået bevilget rentenedslag, senere meddelt, at de ikke ønskede at udnytte tilsagnet. Da det i hovedparten af disse sager drejer sig om frivillige miljøprojekter, har dette ført til, at en række forureningsbegrænsende projekter ikke er blevet gennemført.

På denne baggrund finder jeg det naturligt at søge loven ændret således, at støtte i form af rentenedslag erstattes af et 25 pct.s direkte investeringstilskud. Dette svarer til den støtte, der efter den gældende lov kan gives til investeringer mellem 20.000 kr. og 50.000 kr. samt til anlægsbidrag i forbindelse med tilslutning til offentlige rensningsanlæg.

Det er ikke tanken, at der med den foreslåede lovændring skal åbnes mulighed for i videre omfang end hidtil at give støtte i de konkrete sager. En ændring vil heller ikke berøre lovens samlede ramme og vil ikke have administrative konsekvenser. I lovforslagets bemærkninger er der nærmere redegjort for de bevillingsmæssige forhold.

Med disse bemærkninger skal jeg, idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslagets bemærkninger, anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling og vedtagelse.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ligestillingsrådet.

(Lovforslag nr. L 146).

Ligestillingsrådet blev nedsat administrativt i november 1975 i overensstemmelse med en indstilling fra kommissionen vedrørende kvindernes stilling i samfundet og har til opgave at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder i samfundet, herunder på arbejdsmarkedet, i undervisning og uddannelse samt i familielivet. På baggrund af det samtidig hermed af arbejdsministeren fremsatte forslag til lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., hvorved der tillægges rådet visse administrative funktioner, finder jeg det hensigtsmæssigt, at rådet nu lovfæstes.

Det er tanken, at rådet fortsat skal bestå af 8 medlemmer, hvoraf 4 er udpeget af henholdsvis Landsorganisationen i Danmark, Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer, Dansk Arbejdsgiverforening og De grønlandske Kvindeforeningers Sammenslutning og 3 medlemmer af Danske Kvinders Nationalråd. Formanden udpeges af regeringen. Baggrunden for Nationalrådets repræsentation i rådet med i alt 3 af 8 medlemmer er, at Danske Kvinders Nationalråd er en sammenslutning af 42 kvinde-

[Statsministeren]

foreninger, der tilsammen dækker meget vide synspunkter og interesser, og at Nationalrådet i mange henseender fungerer som officielt talerør for disse foreninger. Ved udpegningen af de 3 repræsentanter vil Nationalrådet ligesom hidtil tilstræbe en alsidig repræsentation af de synspunkter, der varetages af rådets mange medlemsorganisationer.

I lovforslaget om ligestillingsrådet er anført, at der skal fastsættes en forretningsorden for rådet. Den vil blive udformet således, at rådets hidtidige funktioner kan opretholdes, og således, at rådets arbejdsmarkedsudvalg, der består af den af regeringen udpegede formand og de 2 repræsentanter udpeget af henholdsvis Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening, får bemyndigelse til at behandle dispensationssager i henhold til § 11 i arbejdsministerens lovforslag om ligebehandling samt andre arbejdsmarkeds spørgsmål, der falder ind under rådets arbejdsopgaver, f. eks. kvinders arbejdsløshed.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ligestilling mellem kønne vedrørende investeringsfonde.

(Lovforslag nr. L 147).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Arbejdsministeren (Auken):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m. v.

(Lovforslag nr. L 148).

Forslaget tager sigte på at gennemføre EF-Rådets direktiv af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår.

Jeg betragter direktivet og lovforslaget som et udslag af de bestræbelser på at ligestille mænd og kvinder, som her i landet tidligere har fundet udtryk ved vedtagelsen af forligsmandens mæglingsforslag i 1973, ved

oprettelsen af ligestillingsrådet i 1975 og ved loven om lige løn til mænd og kvinder fra 1976, og jeg henleder i den forbindelse opmærksomheden på det forslag til lov om ligestillingsrådet, som statsministeren fremsætter.

Samtidig vil jeg gerne nævne, at både forhandlingerne om den danske stillingtagen til EF-Rådets direktiv og udformningen af det foreliggende lovforslag er foregået i snævert samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Arbejdsgiverforeningen har herunder taget forbehold vedrørende spørgsmålene om graviditet og bødestraf, som jeg senere skal vende tilbage til.

Formålet med lovforslaget er at sikre gennemførelsen af ligebehandlingsprincippet inden for arbejdslivet, og forslaget berører således eksempelvis hverken privatlivet, foreningslivet eller ulønnede hverv uden for ansættelsesforhold.

Det fastslås ved lovforslaget, at ligebehandling betyder, at forskelsbehandling på grund af køn ikke må finde sted hverken direkte ved henvisning til vedkommendes køn eller indirekte f. eks. ved henvisning til graviditet. I forbindelse hermed vil jeg gerne tilføje, at jeg finder det i god overensstemmelse med ligebehandlingsbestræbelserne, at forskelsbehandling på grund af graviditet nu ikke længere er lovlig på lovforslagets område.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, vil jeg gerne nævne, at lovforslaget indeholder en pligt for arbejdsgivere til at behandle mænd og kvinder lige ved ansættelser, forflytninger og forfremmelser, med hensyn til arbejdsvilkårene under beskæftigelsen samt ved afskedigelser. Mænd og kvinder skal endvidere behandles lige ved adgangen til erhvervsvejledning samt ved uddannelse i og uden for virksomhederne.

Den samme pligt til ligebehandling gælder endvidere for selvstændige erhvervsdrivende, i det omfang disse fastsætter bestemmelser og træffer afgørelser om adgangen til og vilkår for udøvelse af et selvstændigt erhverv. Endelig må der ikke i annoncer angives, at der til ansættelse eller erhvervsuddannelse søges eller foretrækkes personer af et bestemt køn.

Ved udformningen af lovforslaget er udnyttet de muligheder, som direktivet giver for at dispensere fra reglerne. Lovforslaget indeholder således en adgang til at fravige lovens